

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

V svet z optimizmom in celostno podobo

Ena najpomembnejših strateških usmeritev Alpine v prihodnjih letih je prav gotovo ugotavljanje svojega lastnega položaja, analiza razmer znotraj in hkrati možnosti, ki se nam obetajo na trgu. Iskanje identitete, ustreznih usmeritev, ob vnaprej začrtanih ciljih, je temeljna naloga.

Na vsem tem sloni vsebinsko in tudi vizuelna slika Alpine in njenih blagovnih znamk.

S temi vprašanji so se soočili naši ključni ljudje konec prejšnjega meseca.

Nalogo je prevzel prof. dr. Miro Kline, ki je s pomočjo našega nekdanjega študenta Matjaža Mazzinija prišel do zanimivih ugotovitev o mnenju trga o nas. Na tej podlagi je gradil svoje predloge, ki naj bi v končni fazi pomagali ustvariti celostno podobo Alpine.

Vemo, da imamo pravzaprav dve glavni usmeritvi – športno in modno, s kar širokim notranjim proizvodnim in prodajnim programom. Tu je treba iskati tako ustrezno mesto in svoje delovanje podpreti z vsem, kar lahko omogoči uspešno sodobno poslovanje.

Uvodoma je spregovoril dr. Kline, ki je razgrnil prve ugotovitve in svoje predloge. Podprl ga je mag. Tomaž Kržišnik, profesor na Akademiji za likovno umetnost. Predlog je požel precejšnje odobravanje pa tudi veliko vprašanj in opozoril,

ki bodo za nadaljevanje naloge prav gotovo koristna.

Pri tem bodo avtorji skušali promovirati naše programske značilnosti in kvalitete prednosti, ki jih imamo.

Alpina ni od danes – in to moramo izkoristiti. Dobri programi, usposobljen kader, razvojno prodajno mrežo po vsem svetu, tradicijo in še kaj.

Posebno zanimivo je bilo "soočanje" z mnenji, ki jih imajo o nas kupci in poslovni partnerji. Lahko smo ugotovili, da zanje niso toliko pomembne nekatere dobre stvari Alpine kot so tradicija in trpežnost, temveč udobnost, modnost, cena v primerjavi s kvaliteto – poslovnost, kjer pa pogosto šepamo. Dolgoletne izkušnje so lahko dobre, toda danes so lahko že cokla razvoju. Posebno, če naše delo preide v navade, ki so lahko škodljive. Tako velja res razmišljati o lestvici vrednot – gledano z vidika trga, kupca.

Srečanje je pokazalo, da je med našimi ključnimi ljudmi že veliko znanja pa tudi volje za spremembe. Tako lahko upamo, da bodo prihodnja leta, ki bodo sicer težka, lahko dobra osnova za še večjo uveljavitev Alpine. Zato pa bo potrebno poleg znanja tudi načrtnost in doslednost.

O dogajanju na področju priprav celostne podobe bomo sproti poročali.

Nejko Podobnik

Naši ljudje

Ta čas odhaja iz Alpine stotnija delavk in delavcev, ki so leta, kaj leta – desetletja soustvarjali današnjo Alpino.

Odhajajo mirno, dostojanstveno, nekateri celo z veseljem. Čeprav kot tehnološki viški – na zavod za zaposlovanje.

Za njimi ostaja velik prispevek, ki so ga vložili v Alpino, odhajajo pa izkušnje in mnogo znanja, ki so si ga nabrali v času, ko so zvesto opravljali svoje dolžnosti.

Doživeli so, da so od samoupravljalca postali (so)lastniki Alpine. V razmerah kot je sedaj naša panoga, finančno gledano, ne pomeni veliko. Je pa dober občutek, da sem nekaj naredil za to tovarno, pa tudi, da imam sedaj delnice ene najboljših proizvajalcev obutve pri nas."

Seveda, korak, ki so ga napravili, ni lahek. V nestabilnih družbenih razmerah to predstavlja tudi nekakšno negotovost. Pa tudi niso bili vajeni, da bi dobivali še tako majhen denar – ne da bi delali. Toda to so vendarle zaslužili z dosedanjim delom. Vsak ima sicer svoje občutke in seveda – načrte.

"Pa bom lahko varovala vnuke; priredil kakšno kravico več; če drugače ne – bom šel pa še malo "cerahat". Drugim bo ostala kakšna urica za klekljanje ali gobarjenje, morebiti tudi za kakšen izlet ali potovanje.

Skratka, tisti, ki ostajamo, želimo, da se imate lepo.

Še enkrat hvala, da ste delali vestno in pošteno. Hvala, da smo lahko delali z vami.

Uredništvo

Dr. Miro Kline je izčrpno poročal o dosedanjih izsledkih analize našega poslovanja v očeh kupcev

50 let športa in mode

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

Tudi izkušenim delavkam ni lahko

Spremembe na Colu so prinesle dobre rezultate; upajo, da bo še naprej tako

Magda Rupnik je prva domačinka, ki vodi obrat na Colu. Kot kaže, je tudi uspešna. K temu je pripomoglo tudi to, da je še pred sprejetjem odgovorne naloge vodje obrata do potankosti spoznala delo in razmere na Colu. Tudi strokovno je za to delo dobro pripravljena.

"Zares me ni skrbelo, ko sem prevzela te naloge, saj sem vedela, kaj me čaka. Sedaj sem vpeljala drugačen način sodelovanja z vodstvom in strokovnimi službami v Žireh. Tja se vozim ob sredah in urejam vse, kar je potrebno. Med tednom pa seveda poje telefon. Oskrba je sedaj tudi boljša, ker se šofer tovornjaka ne ustavlja le vsak dan, temveč skoraj vsak dan, posebno odkar vozi tudi na Kal. Le proti koncu leta je včasih slabša; stali pa zaenkrat še nismo.

Kar zadeva delo – smo zaključili s proizvodnjo pancercjev. Sedaj bodo na vrsti tako vzorci (potniška kolekcija), obutev za smučarski tek, kot za pancercje.

Sedaj teče proizvodnja tekaške obutve na obeh trakovih (tudi na tako imenovanem pancerskem). Pri tem na tekaškem izdelujemo zahtevnejše zgornje dele, na pancerskem pa nekaj manj zahtevne. Seveda je lažje tistim, ki so vajeni delati določeno obutev; drugi imajo kar precej težav, posebno, ker so serije majhne. Zato je sodelovanje z normirci nujno; težave pa skušamo ublažiti z okoli 10 % doplačili na serijo.

Dnevno izdelamo 1.000 parov pancercjev, oz. 400 parov zahtevnejše tekaške obutve (če je ta bolj enostavna, tudi 700 parov dnevno). Ti podatki veljajo za obe izmeni.

Poleg že omenjene proizvodnje, izdelujemo tudi potniško kolekcijo.

Naj povem še to, da gre za dražje rolerje. Vzorce zaradi zahtevnosti in pogojev ne izdelujemo po normi.

Trenutno nas je 179, na čakanje pa odhaja 12 ljudi, za katere nimamo nadomestila. Tudi povpraševanja po zaposlitvi pri nas ni. Ni čutiti kakšne brezposelnosti, saj

se tukajšnji ljudje zaposlijo še v Ajdovščini: Tekstini, Lipi, Fructalu, Mlinotestu...

Se pa v obratu kaže zanimanje za nadaljnje izobraževanje, zlasti tistih, ki imajo končano dveletno čevljarško šolo. Ko so v Žireh organizirali oddelek poklicne šole, je bilo pri nas kar precejšnje zanimanje, vendar je v Žiri le predaleč... Posebno še, ker so delavke povečini poročene in z otroki. Pa še to je, da ne morem nobeni obljubiti, da bo imela po končani triletni šoli boljše delo ali plačo.

To je dodatna težava, saj so možnosti za napredovanje omejene.

Je pa res, da bi lahko še zaposlovali, če bi dobili kaj novih strojev.

Z Joži Kacinovo, ki se postopoma spoznava z delom pri časopisu, sva se sprehodila ob trakovih, da tudi posamične delavke kaj povedo.

Maja Rehar je v Alpini šest let: "Sem sicer nekvalificirana, vendar dobro obvladam delo. Lahko pa rečem, da pri sešivanju zgornjih delov za pancercje uspem dosegati normo, pri tekaški obutvi, ki je nisem vajena, pa ne. Morda se bomo tudi tega privadile.

Kljub temu, da znam delati, bi se morda odločila za šolanje, če bi se pokazala priložnost.

Andreja Pregelj: "Moje delo je natiskovanje na tej napravi, ki pri 200°C s toploto združi obe plasti (z mrežo). Tudi tu seveda delam na normi; če je treba obrezovati ali če ni škarta, se je da izpolniti, drugače ne.

Vendar ne delam vedno tega dela, temveč vsepovsod po oddelku, največ na cik - cak šivanju. Morda bi se tudi še šolala, če bi se to nekako organiziralo".

Na kontroli sem se zapletel v pogovor z Emo Kobal in Jožo Trošt. Obe sta dolgoletni delavki Alpine in sedaj odhajata na Zavod za zaposlovanje, potem pa v pokoj. "Malo naju skrbi", sta zatrdili, ker nama manjka do redne upokojitve še nekaj let. Kljub temu, da odhaja-

Zunanost naše lepe tovarne na Colu

Vodja obrata na Colu je že dobro leto Magda Rupnik

Andreja Pregelj

Maja Rehar

Zdenka Bizjak

Na kontroli se pokažejo vse pomanjkljivosti – tudi na Colu

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

va, nama ni vseeno tudi kako bo v obratu na Colu. Tu na kontroli vidi-va marsikatero napako. Najpogosteje je problem material, pri šivanju je napak manj, če pa so, morajo delavke popravljati same. Pogosto je kvaliteta slabša zato, ker so norme tako zaostrene. Skratka, vidiva kaj se dogaja in upava, da bo podobnih težav čim manj."

"Upam, da me bodo vzeli nazaj, če se bo kaj zapletlo," je hudomušno in rahlo zaskrbljeno pripomnila Joža Trošt.

Zdenka Bizjak: "V Alpini sem že petindvajset le. Rada delam,

vendar je norma sedaj previsoka. Tak tempo kot je sedaj, je težko zdržati. Posebno, če vse ni tako pripravljeno kot bi bilo treba. Še dobro, da so se vsaj delovni pogoji izboljšali..."

Oceno s kontrole je potrdila tudi mojstrica Milka Rušt: "Izdelovanje zgornjih delov za tele tekaške čevlje je kar kočljivo – ni enostavno. V tem primeru gre še za proizvodnjo iz Novega Marofa.

Druga stvar, ki zelo moti, je dejstvo, da je proizvodnja zelo mešana."

Nejko Podobnik

V Rovtah dovolj dela tudi za nove delavke

"Trenutno izdelujemo predvsem zgornje dele za salonarje za Gervinio. Gre za 22 000 parov, kar moramo sešiti do božiča. To ne bo tako enostavno, saj bi morali dnevno izdelati okoli 1000 parov, da bi dosegli ta cilj," je zatrjevala Majda Pek, vodja obrata v Rovtah.

"Skratka, ker je časa malo, več kot delati pa tudi ne moremo, bo treba za načrtovano proizvodnjo delati tudi nadure. Dobro pri tej proizvodnji je to, da smo nekaterih delovnih operacij (faz) že vajeni, saj se ponavljajo iz prejšnjih naročil. Druge faze pa so nove in zahtevajo nekaj več vaje, da kvalitetno in dovolj hitro

Vodja obrata v Rovtah Majda Pek

Iz proizvodnega obrata v Rovtah

delamo. Moram reči, da smo z materiali trenutno dobro in sproti oskrbovani. Pri tej proizvodnji je precej umetnega materiala, tudi ostale materiale dobivamo sproti. Je pa nekaj težav, saj je vmes včasih tudi nekaj neustreznega materiala (ševro, kozji velur, včasih lice plava, ali se preveč vleče). Če gre za slab del, ga nasekajo v Žireh, lastne napake pa popravljamo sami.

Poleg omenjenih salonarjev bomo izdelovali tudi sandale, tako za izvoz na Zahod kot tudi našo maloprodajno mrežo.

Pri delu se ta čas že srečujemo s pomanjkanjem delavk. Občasno bi jih potrebovali deset novih, zlasti pri nalepljenju traku. Na tej fazi ni potrebno kakšno veliko strokovno znanje, natančnost pa. Sicer pa je največ potreb odvisnih od tega kakšne vrste obutve izdelujemo; enkrat

bi jih morali imeti več, drugič manj.

Za proizvodnjo so zelo pomembni ustrezni stroji, lahko rečem, da smo s temi sedaj kar zadovoljni. Kot kaže, jih bomo nekaj dobili še iz male šivalnice v Žireh, da bomo lahko zamenjali stare in iztrošene.

Pri naši zelo razdrobljeni proizvodnji, kjer se je treba stalno prilagajati, je včasih težko doseči normo, čeprav se nekatere operacije ponavljajo. V takih razmerah iz obrata delavke tudi odhajajo, zlasti tiste, ki imajo druge poklice, in sicer na Vrhniko, Logatec, Ljubljano...

Kar zadeva delovne pogoje, so sedaj boljši. Skrbi me le, če bi kdaj pozimi zmanjkalo elektrike, saj agregat ne zadostuje za nemoteno delo," je še povedala Majda Pek.

Nejko Podobnik

Nataša Bokal se vrača

Močna volja zmaguje tudi nad številnimi poškodbami.

Potem, ko je bila Nataša Bokal, ki tekmuje z Alpini-nimi čevlji, pred leti že čisto v svetovnem vrhu, so ji poškodbe in operacije v preteklih letih onemogočale, da bi ujela pravo formo.

Letošnjo sezono je začela obetavno. Najprej je v Park Cityju v veleslalomu osvojila 18. mesto (Alenka Dovžan je

bila 21.). Nekaj dni zatem pa je bila Nataša še boljša, saj je bila v istem kraju v slalomu celo osma. Upamo, da bo šlo tako naprej.

Upamo tudi, da bosta Alenka Dovžan in Katja Koren in druge naše tekmovalke in tekmovalci prav tako imeli letos več sreče, tako na tekmovanjih kot tudi s poškodbami.

N.P.

Iskrice

Organizacija

Ko slišimo, da na razvitem Zahodu naredijo dvakrat ali celo trikrat več kot pri nas – pomislimo predvsem, kje so naše organizacijske slabosti.

Organizacija

Organizacija je sredstvo za dosego cilja s čim manjšimi stroški.

Kadri

Izobrazba, izkušnje, inteligenca, pridnost – vse je zaman – če ni modrosti.

Kadri

Ko odhaja starejša generacija, je tudi čas za premislek – kaj je danes najpomembnejše, kaj nam manjka in kaj bo kdo najbolje delal.

Denar

Nobene stvari ni toliko vsepovsod kot je denarja... Le vidimo ga ne.

Denar

Šele ko zmanjka denarja, se včasih spomnimo: kaj znamo in kaj hočemo.

Uredništvo

Sejem bil je živ

Sejem smučarske opreme v Žireh

Smo v decembru in povsod je že čutili prednovoletni utrip. Eden izmed znanilcev, da se bliža zima, čas obdarovanj in dobrih mož, ki predvsem otrokom prinašajo razne darove, so tudi smučarski sejmi. Na njih prodajajo novo in rabljeno smučarsko opremo in oblačila. Organizirani so po vsej Sloveniji in ker smo tudi mi proizvajalci in prodajalci tovrstnega blaga, se teh prireditvev z veseljem udeležujemo. Prvi tak sejem je bil sredi novembra v Kranju. S sejmsko prodajo pa nadaljujemo v različnih krajih širom po Sloveniji, od Novega mesta, Logatca, Šk. Loke, Domžal, Ptuja, Žalca, Celja do Maribora, kjer sodelujejo predvsem naše prodajalne. Vsako leto pa se udeležujemo tudi največjega tovrstnega sejma Šport in rekreacija v Ljubljani, ki je zahtevnejši projekt in je zato potrebno sodelovanje večjega števila ljudi. Letos lahko na sejmih naši kupci kupijo športno opremo s 15% sejmskim popustom.

Sejem v Žireh

V soboto, 22. novembra je Smučarski klub Alpina v osnovni šoli organiziral sejem rabljene smučarske opreme. Kupcem so hkrati tudi montirali vezi. Obiskovalci so se lahko včlanili tudi v smučarski klub, kar prinaša določene ugodnosti pri nakupu nove opreme, pa tudi pri udeležbi na smučarskih tekmovanjih.

Prodajalne iz Žirov so se vključile v sejem smučarske opreme in imele odprta svoja vrata ves dan. To je bilo v primerjavi z lanskim letom mnogo ugodnejše, saj so kupci prihajali ves dan in zato ni bilo take gneče. Kot je že navada, so na pomoč pri prodaji priskočili tudi delavci iz "centrale", tako da so bili kupci hitro in dobro postreženi. Poslovodja prodajalne Žiri II Igor Bačnar, je povedal, da je bila prodaja približno enaka kot lani. Največje

zanimanje je bilo za so pancernje, alpske smuči, vezi, smučarske palice; od oblačil pa je prevladovalo povpraševanje po bundah.

Direktor maloprodajne mreže Aleš Dolenc je dosedanje sejmsko dogajanje ocenil takole:

"Letos opažamo, v primerjavi z lanskim letom, rahel padec prodaje na vseh sejmih. V povprečju smo prodali za 10 do 20 % manj. Takoj pa moram ugotoviti, da tako ni le pri nas, temveč je to pojav, ki je značilen tudi za našo konkurenco. Za naš največji sejem Šport in rekreacija v Ljubljani lahko rečem, da je bil zelo dobro pripravljen. Ekipe, ki je bila zadolžena za delo, je delala ubrano in menim, da so bili vsi obiskovalci lepo in pravilno sprejeti. Tudi cenovno je naša obutev še sprejemljiva. Toda razmišljati moramo naprej. Prihodnje leto bomo morali priti na trg novimi ponudbami smučarskega čevlja za alpsko smučanje za zahtevnejšega rekreativca, ki mu bomo morali ponuditi nekaj več."

Glavna sezona sejmov je za nami, čeprav bodo manjše prireditve potekale še do konca decembra. Prav gotovo je sejem lepa priložnost za uveljavitev (promocijo) firme. In če bi s tega vidika ocenjevali ljubljanski sejem, bi morali priznati, da nam je to dobro uspelo.

In še nekaj je, kar me je navdajalo ob obisku sejma Šport in rekreacija v Ljubljani: zaposleni se mnogokrat pritožujemo nad tem in onim in prepričana sem, da imamo prav in da bi bilo potrebno marsikaj urediti drugače. Toda ko sem kot opazovalec sejmskega vrveža, funkcionalno postavljenega prostora, ubranih oblačil in dela naše ekipe, ki je lepo sprejela vsakega obiskovalca, spremljala dogajanja, se je v meni kljub temu prebudil nek ponos in samozavest: "Dobro izgleda in to je naša Alpina."

Sejem v Kranju

Začetek take prodaje je bil sejem v Kranju, ki je potekal od 13. do 16. novembra v hali A Gorenjskega sejma. Kot je že navada, je na njem s svojo zimsko športno ponudbo sodelovala prodajalna Alpine iz Kranja. Na pomoč pa so ji priskočili tudi prodajalci iz Žirov in Šk. Loke.

Ceprav v petek dopoldne še ni najprimernejši dan za tovrstne nakupe, je bil naš prostor ves čas lepo obiskan. Kot mi je uspelo med pogovori izvedeti, k temu pripomore dobra ponudba, konkurenčne cene, pa tudi usposobljeni in prijazni prodajalci. To da nasmeh in lep sprejem veliko pomeni, ni le puhla fraza, temveč pomembna resnica.

Že prvi dan so bili prodajalci z iztržkom kar zadovoljni. "Seveda pričakujemo še večji naval v naslednjih dneh; ponavadi je največ obiska v soboto in nedeljo dopoldne. Med pancernji smo prvi dan največ prodajali cenejše, tako moške kot ženske. Veliko zanimanje je tudi za otroške modele. Kupci radi primerjajo cene in kvaliteto. Velikokrat se zgodi, da si najprej ogledajo rabljeno blago, toda ko ugotovijo, da je razlika v ceni majhna, se raje odločijo za novo obutev." je pripovedovala Nada Šilar. Tudi Marija Gogala je s prodajo zadovoljna. "Mislim, da je letošnja prodaja boljša kot je bila lani. Pri ponudbi tekaške obutve, smo se odločili, da bomo na sejmu prodajali

le letošnje modele, s tem, da pa imamo na zalogi dovolj obutve vseh števil. Kupci so zadovoljni. Tudi prodajalci nimamo pripomb, predvsem pa lahko rečem, da so mi letošnji modeli pancarjev bolj všeč, tudi zaradi pestrejših barvnih palet." Tudi Andrej Potočnik je bil dobre volje: "Prodajalci opažamo, da se odnosi z Alpino oziroma našimi vodilnimi izboljšujejo. Tudi v "centrali" so prišli do spoznanja, da smo prodajalci tisti, ki neposredno delamo z ljudmi in zato najboljše poznamo problematiko v zvezi z našim delom."

Eden izmed kupcev, ki je v času mojega obiska kupil smučarske čevlje, je bil tudi Tomaž Gornik iz Kranja. "Za nakup vaših pancernjev sem se odločil, ker so udobni; v njih se dobro počutim, pa tudi cena je ugodna. Sem rekreativni smučar in ne potrebujem profesionalne obutve. Vem pa, da imate tudi pancernje za najzahtevnejše smučarje." Povedal je še, da večkrat kupuje v naši prodajalni v Kranju in to predvsem športno opremo. V druge Alpinine prodajalne ne zahaja. Tudi v Žireh, v industrijski prodajalni še ni bil, tudi zato, ker zanjo ni vedel. "Mogoče smo potrošniki premalo obveščeni o Alpinini ponudbi in o raznih akcijah, ki jih imate," je dodal na koncu. In vsaj tak je bil vtis, zadovoljen zapustil naš prodajni prostor.

Jožica Kacin

S smučarskega sejma v Kranju

Direktor maloprodajne mreže Aleš Dolenc je dosedanje sejmsko dogajanje ocenil takole:

"Letos opažamo, v primerjavi z lanskim letom, rahel padec prodaje na vseh sejmih. V povprečju smo prodali za 10 do 20 % manj. Takoj pa moram ugotoviti, da tako ni le pri nas, temveč je to pojav, ki je značilen tudi za našo konkurenco. Za naš največji sejem Šport in rekreacija v Ljubljani lahko rečem, da je bil zelo dobro pripravljen. Ekipe, ki je bila zadolžena za delo, je delala ubrano in menim, da so bili vsi obiskovalci lepo in pravilno sprejeti. Tudi cenovno je naša obutev še sprejemljiva. Toda razmišljati moramo naprej. Prihodnje leto bomo morali priti na trg novimi ponudbami smučarskega čevlja za alpsko smučanje za zahtevnejšega rekreativca, ki mu bomo morali ponuditi nekaj več."

Gneča na našem razstavnem prostoru v Ljubljani

Sejem v Ljubljani

Od 25. do 30. novembra pa je bila v Ljubljani največja sejemska prireditel Šport in rekreacija, ki na enem prostoru zbere vse vidnejše slovenske pa tudi tuje proizvajalce in prodajalce predvsem zimske opreme za šport in rekreacijo. Letos je bilo na sejmu kar 281 razstavljalcev in med njimi je pomembno mesto imela tudi Alpina, ki se je predstavila na 284 m² razstavnega prostora.

Sejem kakršen je v Ljubljani, terja veliko priprav; od postavitve, organizacije dela, do tega, da je na zalogi dovolj obutve. Za koordinacijo je skrbel Olivera Jereb. Tik pred otvoritvijo je še enkrat zbrala vse sodelavce, da so se dokončno pogovorili in razdelili naloge. In kot so ugotavljali po zaključku sejma, so delo tako prodajalci kot tudi ostali, ki so kakorkoli sodelovali, opravili dobro.

Prodajni prostor je bil razdeljen na več skupin, glede na vrsto obutve, ki smo jo prodajali. Za vsak del je bila zadolžena ekipa, ki je bila izbrana tako, da so znali kupcem tudi svetovati. Obiskovalci so bili navdušeni tudi nad preprostimi, vendar dobro opaznimi enotnimi oblačili, ki so jih nosili prodajalci.

Za promocijo na sejmu je bil zadolžen Stanko Kranjc. Z vodjem razvoja športne obutve Tonetom Kavčičem sta predstavila nov sistem alpskega smučanja, tako imenovani carving. To je način, kjer smučar smuča po robniku, zavoj je brez oddrsavanja, kar pa poleg drugačne smučke zahteva tudi čevlji, ki ima povišan sprednji del. Ker Alpina sledi novim smernicam, je izdelala tudi čevlje, ki je potreben za to smučanje. Na sejmu mu je bil namenjen poseben prodajni prostor. Kot pa so pokazali rezultati prodaje, se večina ljubiteljev belega športa še vedno raje odloča za klasičen, preizkušen način.

Raziskave kažejo, da med današnjimi potrošniki veliko vlogo pri nakupu igra tudi image firme. Alpina si prizadeva, da bi si tako dobro ime tudi ustvarila. Eden izmed načinov privabiti kupce in ustvariti ugled, je tudi, da se ob prireditvenem prostoru stalno nekaj dogaja. Za to smo poskrbeli skupaj z Elanom in vsak dan sproti predstavljali našo kolekcijo. Med drugimi je v dresih in z obutvijo Alpine nastopila tudi priznana plesna skupina Bombe iz Žirov in s svojim ritmičnim nastopom, kot že večkrat doslej, dokazala, da znamo Žirovci poleg tega da, izdelujemo dobre čevlje, v njih tudi lepo zaplesati.

V Ljubljani pa ni le prodajni sejem. V zgornjem delu sejemskega prostora so potekala srečanja s poslovnimi partnerji in večjimi kupci.

Je Telemark smučanje nova priložnost

Že več let sodelujem z nekaterimi znanimi slovenskimi smučarji s telemark tehniko, kot so: Miran Stanovnik, Iztok Ivančič in drugi.

Tudi drugače spremljam razvoj tega smučanja v svetu, ki očitno ponovno oživlja v Združenih državah Amerike, Skandinaviji, kjer je pravzaprav, poleg smučarskega, teka najpopularnejši način smučanja. Kot kaže, bo telemark tudi demonstracijski šport na prihodnjih zimskih olimpijskih igrah, organizirana pa so tudi že tekmovanja za svetovni pokal in tudi svetovna prvenstva.

To je smučanje, ki človeka navduši in zasvoji. Ne gre za tako razširjen način smučanja kot je alpsko smučanje; prav gotovo pa je to lahko izziv našemu razvoju in tudi komercialistom, da izkoristijo priložnost v tej tržni niši. Ta šport se v Sloveniji še ni "prijel". To pa še ne pomeni, da ga lahko zanemarimo. Še posebno, ker smo kot Alpina v telemark smučanje že nekaj vlagali.

Tako Alpina kot Elan sta namreč v preteklih nekaj letih že sodelovala pri organizaciji predstavitev tega smučanja na smučiščih.

Prav omenjena smučarja, sta opravila posebno šolo za profesionalnega učitelja telemarka na Norveškem, sta z našo pomočjo (čevlji in vezi) na večjih smučiščih organizirala predstavitve tega športa, pri čemer so lahko smučarji na Krvavcu, Voglu, Kaninu, Rogli še sami poskusili ta način smučanja.

Na Krvavcu sta bila tudi že dva tečaja za učitelje v telemark tehniki - skupaj okoli 15 ljudi. To pa je za začetek kar dober obet, da se bo ta način smučanja uveljavil tudi pri nas.

Naj povem, da je panoga tudi uradno registrirana na smučarski zvezi Slovenije in izbrana državna reprezentanca za tekme v svetovnem pokalu in svetovnem prvenstvu. Izkušnje, kaj se zgodi, če zanemarimo porajajočo dejavnost - že imamo. Zato mislim, da moramo budno spremljati nadaljnji razvoj dogodkov.

Lolize Oblak

Iz zasebne pogodbene prodajalne v BTC v Ljubljani, kjer prodajajo našo obutev

Naša obutev sedaj tudi v BTC v Ljubljani

Širimo tudi mrežo pogodbenih prodajaln

Čevelj je potrebno najprej izdelati, potem pa še prodati. Marsikdo misli, da je lažje prodati obutev, ki je cenejša, pa to ne drži, saj se mnogi držijo načela "nimam toliko denarja, da bi kupoval slabo", raje plačajo nekoliko več in kupijo najboljše in najnoviji model. V Ljubljani bodo taki kupci najbrž obiskali prodajalno Alpine na Mestnem trgu, kjer prodajajo najbolj modno obutev, najboljše kakovosti, ali pa tudi katero od drugih naših prodajaln. Veliko pa je seveda ljudi, ki bi radi za nekoliko manjšo ceno prav tako dober in moden čevelj, toda le manj kakovostno obutev, ki je zato tudi cenejša. Taki potrošniki bodo raje zavili v BTC, v halo A, kjer smo novembra odprli pogodbeno industrijsko prodajalno.

Vodita jo zakonca Brane in Jožica Hočevar. Čeprav je od odprtja prodajalne, do mojega obiska preteklo dobra dva tedna, sta takoj ugotavljala: "S prodajo sva zadovoljna. Sedaj oba delava ves dan. Toda tako ne more iti naprej, zato se že dogovarjama in bova v kratkem zaposlila še pripravico."

Hočevarjeva imata s prodajo že izkušnje. Že leta 1992 sta najela prostor v BTC. Začela sta s prodajo gospodinjstvih pripomočkov in daril. Toda začela sta razmišljati, da bi se bilo potrebno preusmeriti v točno določeno ožje področje. "Želela sva prodajati blago domačega proizvajalca. Odločala sva se med Alpino, Pekom in Muro," je povedal gospod Brane Hočevar.

"In zakaj ste se odločili prav za nas?" me je zanimalo.

"Ugotavljala sva, da se v BTC prodaja večinoma uvožena obutev. Pred kakim mesecem je odprla prodajalno Planika, prej pa v tem okolju ni bilo nobenega domačega

proizvajalca obutve. Menila sva, da je Alpina perspektivna firma, z dolgoletno tradicijo. Tudi kvaliteta obutve je dobra. Zaenkrat sva prepričana, da sva se odločila prav."

"Kakšen je vaš prodajni program?"

"Naša prodajalna se šteje kot industrijska, kar pomeni, da večinoma prodajamo obutev B in C kvalitete, ostanke izvoza in podobno. Trenutno imamo na zalogi le žensko modno obutev in nekaj trekking obutve. Ugotavljava pa, da bi bilo potrebno program razširiti. Veliko strank pride v prodajalno in ker je Alpina bolj znana po smučarski obutvi, sprašujejo za pancerje ter se čudijo, kako da jih nimamo. Prav tako pogrešamo moške čevlje. Če nam bi uspelo

razširiti prodajo še na ta dva programa, bi bil uspeh še veliko boljši," pravi gospod Brane in takoj razmišlja, kje bi kljub prostorski stiski, uredil kotichek za ta namen. "Sicer pa se modna obutev dobro prodaja. Velikokrat nas obiščejo kupci, ki so si model že izbrali po prodajnem katalogu in bi radi kupili prav take čevlje. Katalog je zelo dobra oblika, ki spodbuja prodajo. Pojavi pa se problem, če te obutve ni na zalogi. Menim, da bi bilo nujno, da bi imeli vso obutev, ki je predstavljena v katalogu. Zima je tu in škoda, ker Alpina nima večje ponudbe ženskih škornjev. Predvsem starejše ženske sprašujejo po klasičnih modelih te obutve."

Še o marsičem sva se pogovorila z gospodom Branetom. Povedal mi je, da ima zelo malo skladišnega prostora in mora biti skoraj vse blago v prodajalni. Toda to bo skušal reševati na različne načine, nekaj še s postavitvijo dodatnih polic v trgovini.

Zadovoljen je s potezo Alpine, ki je v prvem tednu, ko je bila prodajalna odprta, odobrila na vse blago 15 % popust, kar je poleg reklamne akcije na radiu Glas Ljubljane veliko pripomoglo k večji prodaji in k temu, da so se stranke seznanile s prodajalno. Žena Jožica je le kdaj pa kdaj utrgala nekaj časa in se nama pridružila. Čeprav je bil čas med trinajsto in štirinajsto uro, ko je ljudi po pravilu bolj malo, je bila prodajalna le malokrat prazna. In prav je tako.

Jožica Kacin

Oddelek obutvene šole pričel z delom

Malo pozneje, a toliko bolj zagnano je 17. novembra s šolanjem ob delu pričel oddelek izdelovalcev zgornjih delov obutve, ki gosti tudi tri tehnike, ki želijo narediti prekvalifikacijo v obutvenega tehnika. Vseh skupaj je 23 - prav lep oddelek. Pouk poteka v prostorih Alpine vsak drugi teden, vmes pa bodo imeli še prakso, letos v priokrojevalnici, drugo in tretje leto pa v šivalnici. Predavatelji so večinoma iz Žirov, slušatelji pa se vozijo od vsepovsod: iz Šentjošta, Rovt, Gorenje vasi, veliko pa je tudi Žirovcev. Pouk je z vso resnostjo stekel, naslednji mesec bo že prvi izpit, nato drugi in kar hitro tudi zadnji. S tem pa bodo pridobili kvalifikacijo, ki pa jo bo, upam, vsaj polovica nadgradila še z dvema letoma šolanja ob delu, da bodo postali obutveni tehniki. Tem se bo pridružil še marsikdo, ki že ima triletno obutveno šolo, pridobljeno kot štipendist ali pa v podobnem oddelku ob delu, ki se je zaključil lani. Tako bo čez pet let Alpina bogatejša za cel razred obutvenih tehnikov in s tem kandidatov za zahtevnejša dela v proizvodnji ali razvoju. Pet let pa bo seveda moralo miniti v delu, učenju, odpovedovanju, mnogokrat bo treba stisniti zobe, tudi kakšna solza bo prišla, a vse bo poplačano z zaključnim spričevalom in boljšim (tudi zahtevnejšim) delom, ki pa bo tudi bolje plačano.

Franja Novak

KADROVSKE NOVICE v mesecu NOVEMBRU 1997

Zaposlovanje se je v manjšem številu, s 4 novozaposlenimi nadaljevalo tudi v mesecu novembru; zabeležili pa smo kar 68 prenehanj delovnega razmerja.

Delovno razmerje so v mesecu novembru nastopili: Andrej Bogataj iz oddelku termoplasti, ki se je vrnil s služenja slovenske vojske, Mitja Modic – pripravnik – absolvent FNT; v prodajalni Velenje je delo nastopila prodajalka Mateja Princ in v prodajalni Trbovlje Zdenka Kokotec.

Z delovnim razmerjem so v novembru prenehali Marija Likar iz prodaje, Tončka Krvina iz oddelka brizgane obutve, Martina Mrzlikar iz obrata Šentjošt in Julijana Vidmar iz obrata Col.

Prejšnji mesec – v oktobru so z delom prenehali iz končne kontrole Ludvik Sporiš, Mitja Cimerman iz vzdrževalne službe in Stojan Brencce iz sekalnice.

Iz naše delovne sredine so z delom v mesecu novembru prenehali naši dolgoletni sodelavci – iz sektorja financ in računovodstva Frančiška Možina, iz skladišča končnih izdelkov Janez Arhar, iz skladišča materiala Stanislav Bogataj in Anton Jensenko, iz nabave športne obutve Ana Stanovnik, iz avtoprometa Rajko Vehar, iz končne kontrole Miroslav Trček, iz vzdrževalne službe Stanislav Erjavec.

Z delom sta iz vzorčne delavnice prenehala Marija Filipič in Ladislav Kosmač, iz prikojevalnice Andrej Petrovčič, iz šivalnice pa Martina Peternelj, Uršula Bogataj, Anica Mrovlje, Marta Trček, Terezija More, Marija Zupančič, Darinka Demšar, Cvetka Poljanec in Nataša Demšar.

Tudi v obratu Gorenja vas so z delom prenehali naslednji dolgoletni sodelavci: iz prikojevalnice Magdalena Markelj in Zorka Živkovič ter iz šivalnice Ana Oblak, Frančiška Stržinar, Ana Jereb, Ana Perko, Zvonimira Broder, Anica Dolinar,

Marija Oblak in Zorislava Kosmač. Iz sekalnice sta z delom prenehala Mihaela Kosmač in Franc Jereb; večje število prenehanj pa je tudi iz lahke montaže in sicer: Jožefa Stanonik, Zofija Logar, Marija Vehar, Marija Reven, Marija Mohorič in Staša Levec.

Iz razvojno pripravljalne službe športne obutve je z delom prenehala Silvestra Justin in iz planske službe Milena Mlakar.

Iz obrata v Rovtah sta z delom prenehali Gabrijela Treven in Irena Cepič; več prenehanj delovnega razmerja pa je tudi v obratu Col in sicer Milena Likar, Maksimiljan Kobal, Cecilija Puc, Dragica Žejn, Ivanka Leban, Ernesta Leban in Julijana Škvarč.

Tudi v oddelku termoplasti smo v mesecu novembru imeli nekaj prenehanj delovnih razmerij in sicer: Terezija Istenič, Ivanka Pečelin, Janez Peternelj in Viktorija Kajin. Iz oddelka težka montaža so z delom prenehali Franc Oblak, Anton Naglič, Vinko Jezeršek in Stanislav Gantar. V kovinski orodjarni je z delom prenehal tudi Roman Berčič, iz prodaje pa sta prenehali še Nada Govekar in Anica Krvina.

Tudi v nekaterih prodajalnah so z delom prenehali dolgoletni sodelavci Stanislava Rožič iz prodajalne Nova Gorica, Breda Mikec iz prodajalne Šentvid, Jožica Brus iz prodajalne Jesenice in Avgust Grah iz prodajalne Ljubljana 4.

Breme vsakdanjega delovnega življenja naj se vsem prevesi v čimlepsi jutrišnji dan, ki naj ne bo vedno samo pomankanje časa. Posvetite se predvsem sebi, svojim najdražjim in hobiem, za katere doslej niste imeli dovolj časa. Prihajajoče obdobje naj bo vir sprostitve, zdravja, medsebojnega razumevanja in zadovoljstva v krogu svojih dragih. Hvala vam za vaše delo in napore, ki ste jih vložili v Alpino.

Irma Doleneč

Ob upokojitvi

želimo dolgoletnima sodelavcema Mariji Likar iz oddelka prodaje in Ludviku Sporišu s končne kontrole vse dobro, predvsem trdnega zdravja, v domačem krogu pa zadovoljstva in razumevanja, na prehojeno delovno pot pa prijeten spomin. Želimo jima polno dobre volje in sprostitve v prihajajočem obdobju.

Jožetu Arnolju v slovo

Konec meseca novembra nas je globoko pretresla vest, da našega upokojenca in nekdanjega delavca Alpine Jožeta Arnolja iz Poljan ni več med nami.

Jože Arnolj je bil rojen 17. avgusta 1921 v Volči in je po končani osnovni šoli obiskoval obrtno šolo in šolanje

zaključil z izpitom kvalificiranega čevljarja.

Svojo delovno pot je Jože Arnolj pričel v tedanjem Čevljarju Gorenja vas, kasneje s priključitvijo k Alpini pa je z delom nadaljeval v našem obratu v Gorenji vasi. Najprej je opravljal dela prikojevalca, kasneje pa delo mojstra v obratu. Kot vodja izmene v obratu Gorenja vas se je upokojil avgusta leta 1981.

Jože Arnolj je s svojimi najdražjimi preživel lepa upokojska leta, vendar ga je kratka a težka bolezen, vse prezgodaj iztrgala od svojih dragih in iz vrst Alpininih upokojenec.

Sočustvujemo z njegovimi najbližjimi, našega upokojenca in nekdanjega delavca Jožeta Arnolja pa bodo upokojenec in delavec Alpine predvsem iz obrata Gorenja vas ohranili v trajnem in lepem spominu.

V slovo Ivani Lamprecht

V dneh, ko smo se vsi spominjali naših dragih pokojnih, se je družina Lamprechtovih poslavljala od naše

upokojenke Ivane Lamprecht, rojene leta 1926.

Ivana Lamprecht je z delom najprej pričela v tedanjem Čevljarju v Gorenji vasi leta 1961, kjer je delala do marca 1964. leta; v Alpini, v obratu Gorenja vas pa je z delom pričela leta 1969 kot priučena delavka. Svoje delo v obratu Gorenja vas je vseskozi zadovoljivo opravljala, upokojila se je marca leta 1982.

Vsako slovo od svojih najdražjih je težko, zato sočustvujemo z njenimi domačimi in jim izrekamo globoko sožalje.

Našo upokojenko in nekdanjo delavko iz obrata Gorenja vas Ivano Lamprecht bomo ohranili v trajnem spominu.

Kvaliteta – koliko vprašanj in tako malo uporabnih odgovorov

Kakovost, kvaliteta. Tako vsakdanje in pogoste besede. Tako samoumevno za tržno naravnano gospodarstvo. Tudi za našo poslovno usmeritev. Pa nam uspeva? Ocenjujejo vodja modelirnice modne obutve Albin Šifrar, vodja nabave za modno obutev Jana Erznožnik in vodja montaže modne obutve Vinko Podobnik.

Delo - življenje: kaj razmišljate, ko govorimo o kakovosti, dobrih modelih, ustreznih materialih, kakovostni izdelavi, dobrem gospodarjenju, učinkoviti organizaciji, imidžu ali o naši doslednosti?

Albin Šifrar: Najprej bi opozoril na čas, ki nas vedno priganja; zlasti to velja za modele v začetku sezone. Sedaj pa se vprašam – kaj je pravzaprav kvaliteta? Pravočasna morajo biti naročila, moramo imeti ustrezen material, ves proces pa se mora odvijati usklajeno. In še nekaj: samo posameznik sam ne more reševati razmer.

Na vsak način pa drži, če želimo iz proizvodnje dobiti kvaliteto obutev, mora le – ta temeljiti na dobri zamisli in temu ustrezno pripravljenemu osnovnemu modelu na osnovi naročila, kot sem že omenil. Zlasti na začetku sezone ponavadi naročil ni, ko pa pridejo, je treba vse pripraviti v najkrajšem času. Vprašanje, če je lahko model v takih razmerah dobro pripravljen. Podobno velja za material, saj se zgodi, da je osnovni model izdelan iz drugega materiala kot je potem v serijski proizvodnji. Skratka, če bi bila naročila pravočasna, bi se lahko izognili marsikateri napaki.

Tudi kar zadeva stroške, velja, da bi bilo najlažje v startu paziti, da ne bi bili previsoki. Pogosto pa se zgodi, da smo šele v nadaljevanju procesa spoznali, kaj smo napravili dosledno kaj pa neustrezno. Pojavi se tudi kakšna pomanjkljivost, na katero ni dovolj pomislila komerciala, ko se je dogovarjala o naročilih.

Jana Erznožnik: Najprej gre proces skozi modelirnico. Vse se da narediti; problem pa se pojavi pozneje, ko stvari tečejo, če npr. ne predvidiš vsega postopka, ko vidiš prve čevlje.

Albin Šifrar: V začetku sicer delamo kot je treba in pri tem upoštevamo potniško kolekcijo. Čisto pravo tehnologijo pa predvidimo šele takrat, ko začnemo pripravljati redno proizvodnjo. Pri tem se večkrat zgodi, da so stvari zapeljane tako daleč, da jih ni več mogoče popraviti. Kot že rečeno, spet so problem roki.

Vinko Podobnik: Včasih se v pripravi misli, da bi bilo mogoče narediti po zamislih; in kasneje – v proizvodnji pa se pokaže, da tega in mogoče uresničiti.

Z razgovora o osrednji temi z leve: Albin Šifrar, Jana Erznožnik in Vinko Podobnik

Jana Erznožnik: Dejstvo je, da na kvaliteto vplivajo vsi dejavniki, ki so bili že omenjeni. Od idej, selekcije, cen, ustreznega usnja – do izvedbe. Cena ima v proizvodnji tak pomen, da je to resno vprašanje. Ni dovolj, če rečemo, da bomo vse izdelovali le iz prvovrstnih materialov. To bi bilo sicer najboljšo, toda s cenami ne bi prišli skozi.

Zato moramo predvsem pomisliti: za kakšnega kupca delamo, za kakšno ceno bi bilo to, za približno kakšno kvaliteto materiala. Kaj se, skratka, od nas pričakuje. Upoštevati moramo optimalne možnosti – kar je še sprejemljivo, da bo kupec zadovoljen. Tu smo vedno na meji, kar pomeni, da moramo vedno presojeti ali smo naredili predober ali preslab čevljev.

Vzdrževanje tega "optimuma" zahteva ogromno informacij in sodelovanja, predvsem pa izkušenj. Mislim, da bi morali to bolj upoštevati. To pa pomeni tudi ceniti izkušnje, ki jih nekateri že imajo. V nasprotnem primeru se napake ponavljajo. Na žalost se ne učimo na napakah drugih – kar bi bilo najceneje. Kar zadeva nabavo, si želim, da bi vsi več vedeli o materialih. Zanimala sem se v tujini, če imajo kakšno obliko usposabljanja. Vsak je samo odgovoril: "Jana, to je samo izkušnja, usnje je treba prijeto in že vedeti, kaj lahko pričakujemo."

Posebno še sedaj, ko so spremembe tako hitre. Tu je treba iskati kompromise in se odločiti – kaj bomo sploh delali. Mislim, da je generalni problem Alpine to, da stroka absolutno izgublja vpliv. Pa naj gre za to, da se nekateri nočejo izpostaviti in prevzeti odgovornosti ali pa kakšne kompromise iskati glede na zahteve trga.

Albin Šifrar: Strinjam se, da gre za celoten proces. Vsi ljudje, ki se na hitro zamenjajo, ohranjajo samo del znanja, namesto, da bi že od predhodnika izvedeli za določene izkušnje. Na podlagi izkušenj in strokovnih ugotovitev se lahko dobro in hitro odločamo.

To ni možno rešiti samo s seminarjem. Vse je treba videti, potem pa se tudi naglo odločiti.

Vinko Podobnik: V montaži se seveda pokažejo vse posledice procesa do tedaj. Največji problem imamo z materialom, pomanjkanjem strokovnih delavcev, potem pa z razdrobljenostjo proizvodnje.

Kot je bilo rečeno, naj bi obutev izdelali iz materiala, ki so po kvaliteti nekaj srednjega. To, na primer, v finišu (ki ga sedaj zelo poudarjamo), pomeni, da na določenih materialih lahko naredimo finiše, ki ustrezajo, na drugih pa ne. In težave so tu. Vložiti moramo veliko dela, zlasti še zato, ker je vmes norma. Pa še to, več ko je sestavnih delov, več je lahko napak, ki se potem kar množijo.

Naslednji problem je razdrobljenost, ko moramo večkrat menjati proizvodnjo. Več ko je menjav, več je slabe kvalitete, manj se naredi in slabši so zaslužki. Tako pada še motivacija.

Delo - življenje: Kakšni so torej predlogi za naprej?

Albin Šifrar: Vsak bi moral narediti vse kar se da, vendar povezano z drugimi v razvoju, nabavi, proizvodnji. Če npr. ne pride pravi material ne moremo računati, da bomo dosegli naše cilje.

Jana Erznožnik: Kar zadeva koordinacijo, mislim, da je na modnem programu ta kar dobra. Vsak pove, kar vidi, da se potem težave lahko rešujejo. Timsko delo pa je potrebno že zato, da se ve kdo za kaj odgovarja. Toda to moram vedeti natančno. Prav tako bi morali poznati posledice. Včasih se tudi poraja vprašanje: kako narediti iz slabega blaga dobre čevlje – kar je najtežje.

Če kupci z nami sodelujejo zaradi cenejše delovne sile, moramo jasno spoznati, kaj lahko naredimo.

V vsakem primeru je proizvajalec obutve preveč. Prav zato mislim, da moramo obdržati svoje prednosti in jih uveljaviti.

Vinko Podobnik: Želim si, da bi bila proizvodnja bolj pripravljena, da bi bilo čim manj menjav. Torej, ko načrtujemo proizvodnjo, če je le mogoče združevati istovrstno proizvodnjo.

Jana Erznožnik: Načrtovanje in razdrobljenost je res osnovni problem. Če nečesa ne moremo narediti, se je treba lotiti drugačnega načina dela. Morebiti leto razdeliti na štiri sezone in znotraj teh obdobji narediti kolekcije. Poslovni proces bi bil lahko hitrejši. To bi morali delati načrtno in podprto z vrha podjetja.

Delamo veliko – učinkov pa ni pravih; torej moramo začeti delati drugače. Več pozornosti bomo posvetili kadrom, ki jih nimamo tako malo.

Vinko Podobnik: Reakcije bi morale biti hitrejše, če v proizvodnji ugotovimo napake, ne pa da se te ponavljajo.

Delo življenje: Ali bo ISO sistem kakovosti pripomogel k temu?

Jana Erznožnik: Ni stvar le v delovni morali, ki je ni dovolj. To je res treba nadgraditi z ustreznim sistemom kakovosti.

Trdim, da se v Alpini še najmanj ukvarjamo s čevlji, bolj pa s posledicami slabega dela.

Vinko Podobnik: Včasih se da tudi slabo pripravljeno delo izpeljati bolje, če bi bili vsi za to. Stroka bi res morala priti bolj do veljave.

Albin Šifrar: Prav sedaj smo pred novo kadrovske menjavo – spet bomo izgubili nekaj časa, da bodo novi ljudje prišli do istih spoznanj. Mislim, da gre za dokaj kritično obdobje.

Sedaj sicer delamo veliko, vprašanje pa je, če je vse to dobro načrtovano.

Zaključek: Kljub še tako tržno naravnemu delu, je vendarle v središču dogajanja – kot glavni dejavnik – človek, strokovnjak.

Šele, če se bomo v praksi zavedli tega, bomo lahko računali, da bo vsak ob primerni stimulaciji opravljal delo kot je treba. Pa ne sam, ampak bo upoštevanju vseh v procesu: od analize trga – do novega procesa, ki se bo končal spet z uspešno prodajo.

Čas je naslednji pomembni dejavnik. Potem pa stroški, ki so direktno v proizvodnji in tisti, ki nastopajo zaradi bolj ali manj (ne)pripravljene organizacije in nedoslednosti.

Na to se navezujejo naročila in združevanje le teh, da bi dosegli ne samo večjo storilnost, temveč boljše kakovost.

Tu nas čaka morda drugačen način dela... Kakšen?

Brez pravega vzdušja, motivacije, predvsem pa brez jasnih usmeritev in podpore z vrha podjetja vsega tega ni možno narediti.

Toliko vprašanj in trditev. Poiščimo in to načrtno – še odgovore. In to v praksi!

Uredništvo

Navdušeno slavje

Izpiljen nastop godbenikov Pihalnega orkestra godbe Alpina ob 50-letnici; tudi Cerkvni mešani pevski zbor Anton Jobst, z nekaterimi drugimi pevci je pripomogel k še bolj slovesnemu vzdušju.

Govoril generalni direktor Alpine mag. Franci Mlinar. Priznanja godbenikom za zvestobo in dolgoletno požrtvovalno delo. Priznanja godbenikov iz sosednjih krajev

Polna dvorana navdušenih poslušalcev je zahtevala še tri dodatne skladbe.

To bi bilo kratko poročilo o zares slovesnem koncertu, ki je bil 22. novembra. Za uvod še zanimivost: skupaj so doslej godbeniki nastopili kar 1502-krat.

Po uvodni skladbi je spregovoril generalni direktor Alpine Franci Mlinar, ki se je v svojem slavnostnem govoru spomnil dveh najbolj zaslužnih za ustanovitev Alpinine godbe: Julija Glihe in prvega direktorja Alpine Vinka Govekarja.

Veličasten je bil skupen nastop Pihalnega orkestra Alpine in Mešanega cerkvenega pevskega zbora Anton Jobst, ki so ga okrepili tudi nekateri pevci iz drugih zborov (foto: Brigita)

V nadaljevanju so godbeniki in pevci pod vodstvom dirigenta Milana Matičiča predstavili petnajst skladb in pesmi.

Vmes so izkoristili odmore in podelili priznanja. Te so dobili tisti, ki

so leta 1947 začeli, pa sedaj niso več pri godbi. Ti so: Konrad Peternelj – sodeloval pri godbi 9 let, Stanko Žakelj – sodeloval 15 let, Franc Jereb – sodeloval 17 let, Tine Šubic – sodeloval 28 let,

(nadaljevanje na 10. strani)

Točka, ki je še posebej navdušila: naši godbeniki z mladim harmonikarjem Primožem Bajcem (foto: Brigita)

(nadaljevanje z 9. strani)

Franc Ušeničnik – sodeloval 36 let, Jože Kramperšek – sodeloval 36 let, Cveto Gruden – sodeloval 40 let, Andrej Poljanšek – sodeloval 40 let in Kajetan Novak, ki je pri pihalni godbi vse do danes.

Valentin Bogataj je podelil Gallusove značke. Enajst jih je pripelo bronaste, srebrne je dobilo šest godbenikov, trije pa zlato značko, in sicer: Bogdan Anžič, Marjan Buh in Milan Matičič.

Posebno priznanje pa so dali godbeniki še Kajetanu Novaku, ki je član od prvega dne do danes in še vedno igra klarinet, to je že 50 let; Vikiju Žaklju, član godbe od leta 1949, še danes aktiven član, pri čemer je bil predsednik več kot 30 let., Ivan Reven, član godbe od leta 1950 dalje, tudi še danes aktiven, čeprav je prestopil še sedmi križ...; pri godbi je že 47 let, Janko Rupnik, član godbe od leta 1954 in je aktiven še danes, torej 43 let.

Ob koncu je s pihalnim orkestrom zaigral tudi mladi harmonikar Primož Bajec. Spet so godbeniki poželi vihar aplavz, tako da so morali svoj koncert še podaljšati.

Kajetanu Novaku so godbeniki za njegovo 50-letno delo pri godbi izročili še posebno priznanje (foto: Brigita)

Kot se spodobi, so se na koncu v jedilnici Alpine še malo povesečili.

Izkoristil sem priliko, da sem se pogovoril s Kajetanom Novakom: "Lepo se mi zdi, da smo to doživeli; odlično napredujemo in to je drugo zadoščenje. Zase mislim, da bom igral še kakšno leto, če mi bo dopuščalo zdravje".

Dirigent Milan Matičič pa je očitno zadovoljen s svojimi godbeniki, še posebno opozoril ne velik dosežek, to je na izdajo kasete, kar ne uspe vsakomur.

"Upam, da bomo ob podpori Alpine in tudi Žirov v

Ob petdesetletnici je sedanjemu predsedniku Romanu Stanoniku čestital tudi generalni direktor Alpine Franci Mlinar (foto: Brigita)

Po koncertu Pihalne godbe so se godbeniki srečali še v Alpini. Z leve generalni direktor Franci Mlinar, dolgoletni predsednik in godbenik Viki Žakelj in dirigent Milan Matičič (foto: Brigita)

celoti še napredovali. Če ne bo podpore, pa taka dejavnost lahko zelo hitro propade. Zelo pomembno je tudi, da se godbeniki usposablajo, pripravljajo mlade, ki bodo lahko nadaljevali tradi-

cijo. Pa še nekaj bi poudaril: tako vztrajnih ljudi, kot so Žirovci, ni nikjer."

To pa je tudi jamstvo za uspeh, kajne.

Nejko Podobnik

ZAHVALA

Pihalni orkester Alpina se zahvaljuje Cerkvenemu mešanemu pevskeemu zboru, ki je skupaj z Mešanim pevskim zborom upokojenecv "Srebrni glas" in pevkami Kresnic, pod skupnim naslovom Cerkveni mešani pevski zbor "Anton Jobst" sodeloval pri snemanju kasete ob 50 - letnici Pihalnega orkestra Alpina. Iskrena hvala zborovodji Antonu Čadežu.

**Pihalni orkester
Alpina**

Slabosti, ki jih vidimo pri drugih, so v nas samih

Ivo Mohorič iz Račeve pri Žireh, je študent šestega letnika medicine na medicinski fakulteti v Ljubljani. Ivo bi bil le eden izmed mnogih mladih fantov, ki končujejo medicino, če se ne bi ukvarjal tudi z alternativnimi oblikami zdravljenja. Že več let zdravi z bioenergijo, za kar si je leta 1995 pridobil tudi spričevalo inštituta za raziskovanje in uporabo bioenergije, univerze v Torinu. Je tudi član združenja bioenergetikov Slovenije. Žirovci ga poznajo tudi po tem, da leto za letom vodi tečaj avtogenega treninga in meditacije, letos sam, brez brata Mitje, ki se prav tako ukvarja z alternativnim zdravljenjem in se je odselil iz Žirov. Tečaji privabljajo stalne obiskovalce, vsako leto pa nastane tudi nova začetna skupina. To pa še ni vse. Ivo s svojim zrelim odnosom do sveta, ob poglobljenem študiju, za druge študente sicer neobvezne literature, spoznava tudi drugačno plat življenja in vzrokov za bolezni, ki so danes tako pogoste. Ena izmed njih, ki jo medicina še ni uspela premagati, je tudi rak. Kako ga zdraviti, zakaj nastane? Večna vprašanja, nedokončani odgovori. Ivo se je ponudila edinstvena priložnost, da se поблиže seznanj, kako se zdravljenja te bolezni lotevajo v Angliji. Vse to, predvsem pa njegov študij v Angliji, je bil povod, da smo se odločili, da mu namenimo nekaj pozornosti. Ivo si jo s svojo dejavnostjo vsekakor zasluži.

DELO ŽIVLJENJE: "Kako je sploh prišlo do tega, da si odšel na študij v Anglijo?"

Ivo Mohorič: "Letos spomladi je bil v Ljubljani seminar dr. Rosy Daniel z univerze v Bristolu, ki je direktorica klinike za komplementarno zdravljenja raka. Organizirala ga je profesorica Darinka Gomišček, ki je zbolela za rakom in si ga z alternativnim pristopom tudi sama pozdravila. Z gospo Darinko se osebno pozna in me je predstavila gospo Daniel, ki je sicer zdravnica, ukvarja pa se tudi z alternativno. Ker so naine življenjske usmeritve podobne, me je povabila, naj se udeležim študija v Bristolu."

DELO ŽIVLJENJE: "Kdo lahko študira na tej univerzi?"

Ivo Mohorič: "To je podiplomski študij, vendar je sistem izobraževanja v Angliji povsem drugačen kot pri nas. Ker še nimam diplome, sem imel zelo veliko srečo, da sem bil izbran. V naši skupini je petnajst študentov, večinoma zdravnikov ali psihologov z bogatimi izkušnjami s področja medicine in raznovrstnih oblik alternativnega zdravljenja. Večina jih je iz Anglije, kjer sta uradna medicina in alternativa tesneje sodelujeta; smo pa tudi predstavniki drugih, zelo različnih držav."

DELO ŽIVLJENJE: "Lahko poveš nekaj o tem centru?"

Ivo Mohorič: "Bristol Cancer Help Center je bil ustanovljen leta 1983, z namenom zdravljenja raka na drugačen, alternativen način. Odprl ga je angleški princ Charles. Tudi največji del stroškov se financira iz proračuna kraljeve družine. Klinika veliko sodeluje tudi z drugimi univerzami in inštituti za raziskovanje raka v državi in izven nje."

DELO ŽIVLJENJE: "Kako poteka zdravljenje?"

Ivo Mohorič: "V centru se prepletata ortodoksno in komplementarno zdravljenje. Nekateri izberejo oba načina, drugi se odločijo samo za eno pot. Uspehi so izjemni. Gre za to, da se človeka obravnava kot celoto, ki je sestavljena iz več komponent. Zastopajo filozofijo, da rak ni samo problem telesa, ampak ga povzroči način življenja. Rak je rezultat neskladja med čustvi, duhom, telesom in umom. Zato je pri zdravljenju potreben celostni pristop, ki zajame človeka na vseh teh ravneh. Ozdravitev ne pomeni samo ozdravitev bolezni, temveč skozi preobrazbo osebne rasti odkritje osnovnega vzroka za nastanek raka, spremembo življenjske filozofije in razmišljanja. Ogromno dajo tudi na prehrano. Tam ni kave, soli, sladkorja; jedo le makrobiotično ter polnovredno vitaminsko hrano in to v majhnih količinah. Tako se prehranjujejo tudi zdravniki. V centru je izjemno vzdušje domačnosti in ne daje vtisa bolnišnice. Zdravniki so v civilu, odprti in prijazni. Pacienti pridejo za en teden ali več; velikokrat prihajajo samo na dnevne terapije in delavnice sproščanja, meditacij in podobno."

DELO ŽIVLJENJE: "Kako pa je s stroški šolanja in bivanja?"

Ivo Mohorič: "Stroški so poseben problem. V začetku sem upal, da bom dobil štipendijo v Angliji, vendar so to možnost zavrnil, ker nisem njihov državljan. Brez plačila šolnine in stroškov bivanja v tem centru

Ivo Mohorič z direktorico univerze v Bristolu dr. Rosy Daniel. V spomin na srečanje ji je poklonil klekljano čipko, na kateri sta upodobljena čevljar in čipkarica in tako ponesel v svet tudi del žirovske tradicije in kulture

pa študij ni mogoč. Veliko stane tudi prevoz. Obrnil sem se na ministrstvo za znanost in tehnologijo, vendar brez uspeha.

Zato sem se oprl na zadnjo možnost in zaprosil za sponzorstvo podjetja in posameznike v Žireh. Nekateri so se velikodušno odzvali in prvi del študija je za mano. Že v prvem delu smo si izbrali temo za projektno nalogo. Vsak ima svojega mentorja. Izbral sem si področje psihonevroimunologije. Ker v Sloveniji ni tovrstne literature, sem jo naročil iz Amerike. V februarju me čaka drugi, konec maja pa tretji del študija v Bristolu. Financiranje teh dveh je še odprto, vendar sem prepričan, da mi bo tudi tokrat uspelo zbrati potreben denar.

Ob tej priliki se pristrčno zahvaljujem vsem, ki ste prispevali za moj študij, predvsem pa Alpini, Etiketi, KGZ Sori, občini Žiri, nekaterim zasebnim podjetjem ter vsakemu posamezniku, zakaj vsak še tako majhen dar, ki je dan iz srca, pomeni veliko. Seveda se priporočam tudi za naprej."

DELO ŽIVLJENJE: "Veliko se srečuješ z raznimi ljudmi, spoznavaš njihove stiske, probleme in težave. V svojih poglobljenih študijih si prišel že do marsikaterih spoznanj."

Ivo Mohorič: "Težko je na kratko povedati neko življenjsko resnico ali spoznanje. Ker sem Žirovec, se bom omejil na problem, ki ga opažam v domačem kraju. Preveč energije potrošimo, da se ukvarjamo s stvarmi, ki nas ne zadevajo. Ljudje bi se morali bolj obrniti vase in manj gledati na druge. Reševati bi morali svoje probleme. Ko se ukvarjamo z drugimi in v njih vidimo slabe strani, se ne zavedamo, da so te slabosti v bistvu v nas. Misel je energija, ki se odbija nazaj k nam in če je dobra bo taka prišla tudi v nas, če je slaba, pa z njo najbolj škodujemo drugim in zlasti sebi."

DELO ŽIVLJENJE: "Za konec, kako zmoeš vse to, kar počneš. Od kje moč, da ne ostaneš na poti, ampak se prizadevaš in trudiš, da osebno rasteš in to skušaš posredovati tudi drugim?"

Ivo Mohorič: "Kar delam, delam s srcem. Če bi ne občutil zadovoljstva, ne bi zmogetel vseh teh naporov. Pot je bila težka in mogoče se šele sedaj počasi kažejo sadovi dolgoletnega dela. Srečeval sem se z raznimi ponižanji, preverjanji... Toda to jemljem kot izkušnje, ki človeka utrdijo. Največje zadovoljstvo je, ko prideš do spoznanja, da lahko človeka, ki ti je povzročil gorje, sprejmeš kot učitelja in da lahko v težkih preizkušnjah vidiš lekcijo življenja, ki jo moraš preiti na svoji zemeljski poti."

Jožica Kacin

Vsi vrhunski športniki tokrat na žirovskem odru

Nekdanji reprezentant v smučarskih skokih Bogdan Norčič je bil osrednji gost

Spet elitna prireditvev

Srečanje s prvaki ostaja v Žireh tradicionalno. Glavna organizatorja Srečo Gaber in Saša Pivk sta tudi letos v dvorano Svobode privabila vrsto vrhunskih tekmovalcev in pevcev, ki v srečanju drug z drugim in občinstvo razkrijejo vso radoživost, moč, spretnost, pa tudi plemenitost, pogum in človečnost.

Že lani smo doživeli podobno zanimivo srečanje, zato je letošnja obetala še več.

Tisti, ki smo bili tam, nismo bili razočarani. Marsikomu je bilo to popoldne celo prekratko in verjamem, da bo zlasti nekaterim najmlajšim predstavljalo enkratno in nepozabno doživetje.

S športniki smo v razgovorih podoživeli nekatere njihove najlepše pa tudi težke trenutke. Rokometašica Tanja Polajnar, poleg drugih lepih trenutkov, ne more pozabiti pozornosti, ko jo je obiskala državna reprezentanca in ji izrazila sočutje tik po izgubi očeta.

Martin Strel je podoživljal svoje podvige čez Rokavski preliv in pozdravil vse Žirovce. Irena Avbelj, ena najboljših padalk na svetu, se je spominjala svoje slučajne odločitve za padalstvo pri dvajsetih. In ni ji žal. Iztok Čop je skušal približati občutke z vrhunskih tekmovalcij...

Andreja Grašič, ki nastopa z Alpinimi čevlji in tudi sodi v svetovno elito, je povedala svo-

je upanje, da bo uspešna v olimpijski sezoni, ki je pred njo. In tako naprej....

O svojih izkušnjah z vrhunskih tekmovalcij je govoril tudi naš Uroš Vehar.

Osrednji gost večera je bil nekdanji smučarski skakalec in državni prvak Bogdan Norčič, ki je sedaj trener.

Spomnil se je svojega skoka v Planici – 181 metrov, še preden je bila skakalnica povečana.

“V današnjih razmerah bi šlo preko 200 metrov”, je zatrdil.

Spomnil se je tudi žirovskih skakalcev, ki jih je vedno zelo cenil.

“Mislim, da je škoda, da Žiri nimajo boljših pogojev za sodobno vadbo, saj je tu vedno veliko nadarjenih mladih fantov”.

Večer so s svojimi pesmimi obogatili tudi znani pevci: Damjana Golavšek, Vili Resnik in gost s Hrvaškega Davor Radolfi.

Vsi skupaj so se nato s športniki vred pomerili še v petju in kvizu znanja – drug o drugem.

Prireditvev je podprla poleg glavnih pokroviteljev Alpine in Avtosalona Lušina iz Gosteč, še veliko podjetnikov iz Žirov in Gorenjske. Čisto na koncu – prav škoda, da so nekateri zamudili izjemno priložnost za srečanje z našimi najboljšimi športniki.

N. P.

Saša Pivk v pogovoru z Andrejo Grašič in Urošem Veharjem

Hrvaški pevec Davor Radolfi je dobil kar pristrčen stik s poslušalci

Gostje in obiskovalci prireditve Večer s prvaki, ki je bila konec novembra v Žireh

Žirovci uspešni na krosu Dela

Konec oktobra je v Velenju potekalo že 32. tradicionalno tekmovaljevo v krosu občinskih reprezentanc za pokale Dela. Letošnja zaključna prireditvev, ki je bila na državnih ravni, je privabila tisoč tekmovalcev iz vse Slovenije.

Na razgibani progi je nastopila tudi štirinajstčlanska žirovska ekipa. Največji uspeh je dosegel Miha Vehar, z drugim mestom in s tem

potrdil letošnje odlične rezultate. Prav tako odlična sta bila Cene Šubic, s četrtrim in Peter Lamovec z osmim mestom, ki sta nastopila v vseh mlajših kategorijah.

To je bilo letošnje zadnje atletsko tekmovaljevo.

Vsi si želimo, da bi take rezultate ponovili tudi prihodnje leto.

Borut Malavašič

Skakalnice bodo kmalu pripravljene

Okolica bo v prihodnje pravi rekreacijski center

V septembru in oktobru 1997 se je smučarski skakalni klub Alpina lotil zemeljskega plaz (na 50 in 70-metrski skakalnici) v Novi vasi. Vemo, da od leta 1988, ko je bil tu plaz, naši mladi tekmovalci niso koristili 50 - metrske skakalnice, večja pa je bila uporabna samo pri obilnih snežnih razmerah.

Po predhodnih številnih strokovnih razgovorih in ogledih z različnimi strokovnjaki (geologi) in tistimi, ki kot izvajalci rešujejo tako vrste zemeljskih usadov in plazov, smo se septembra dejansko lotili dela. Temu je pripomogla odobritev sredstev na odboru za šport in rekreacijo pri občini Žiri, v višini milijona tolarjev. Ocenjujemo, da bodo celotna dela stala blizu dva milijona, zato je odbor jamčil še za dodaten milijon, ki bo na razpolago leta 1998. Na odločitev je močno vplival tudi izvajalec s svojim optimizmom. Ob tem naj še dodam, da je zemljišče na področju 50 in 70-metrski skakalnici, v izmeri nekaj več kot dva ha, v lasti SSK Alpina; s tem pa so dani osnovni pogoji za dolgoročni razvoj smučarsko skakalnega centra pri nas.

Kot rečeno, je izvajalec pripekljal v začetku septembra 24 - tonski bager, ki je naslednji dan zarohnel po strmem pobočju pri "Krajerju" ob skakalnici. Seveda smo pred tem pripravili material, predvsem preko 30 pilotov iz železniških tirmic, za katere se je tudi dogovoril g. Bone v Novi Gorici, kot zanimivost - to so tirmice stare avstrogrške proge iz leta 1894.

V septembru in deloma v oktobru so intenzivno potekala dela na skakalnici, ne samo s strojem, ampak tudi ob pomoči članov kluba in ljubiteljev smučarskih skokov,

tako da je bilo opravljeno tudi 655 prostovoljnih ur. Pri tem ne morem mimo tega, da ne bil omenil našega člana in trenerja Mira Pivka, ki je opravil daleč največ delovnih ur.

Še nekaj o sami gradnji. Vgradili smo približno 135 m drenažnih cevi, v drenažne jarke pa smo nasuli približno 70 m³ separiranega drenažnega gramoza. Poleg tega pa

Smučarska skakalnica v Žireh je letos doživela temeljito preno

smo iz struge Račeve navozili v približno 110 traktorskih urah preko 270 m³ gramoza. Ob skakalnici smo izravnali določene predele na pobočju od skakalnice proti Račevi, da bomo pozimi lahko s teptalcem teptali progo za smučarski tek. S tem je omogočena izpeljava zahtevnejše tekaške proge in organizacija pomembnejših tekaških tekmovanj in tekmovanj v nordijski kombinaciji. Naj izkoristim priložnost in se zahvalim lastnikom

zemljišč Janezu Lazarju, Metodu Žaklju in Bojanu Mlinarju, da so nam dovolili izpeljavo tekaške proge po njihovem svetu.

Ob tem ne smemo pozabiti ljudi, ki so nam to omogočili s sponzoriranjem: od izvajalca gospoda Boneta, Janeza Kavčiča, Francija in Cveta Žaklja s traktorji in še številni s prostovoljnimi delom in seveda našega glavnega sponzorja Alpine, d.d. in občine Žiri, Mercatorja Sore z materialom, Bogdana Podobnika za prevoz stroja in Eda Albrehta za pomoč pri dostavi in pripravi pilotov ter Tonija Erznovnika iz firme "Lesko" za les za ograjo.

Skratka, mislim, da smo se dela

lotili odgovorno, temeljito in racionalno, z željo, da se na tem področju narava ne bo več poigrala in da bomo lahko po temeljiti osušitvi terena v nekaj letih, skakalnici pokrili z umetno snovjo. S tem pa bi dobili letno-zimski skakalni center, ki bi pritegnil v naš kraj skakalce in njihove trenerje tudi poleti.

Če smo delo opravili temeljito, bo seveda pokazal čas, vsekakor pa se Žirovcem obetajo v letošnji zimi, v decembru in januarju dve tekmi za državni pokal in dve za državno prvenstvo v smučarskih skokih in nordijski kombinaciji.

Janez Kosmač

Bo država še naprej podpirala razvoj Žirov

Sredi meseca novembra sta Žiri obiskala minister za okolje dr. Pavel Gantar in poslanec državnega zbora Maks Lavrinc iz Kamnika. Morda se je komu v začetku zdelo, da bo to sestanek stranke Liberalne demokracije Slovenije - pa se je kmalu pokazalo, da bo to razgovor o mnogih vprašanjih, ki nas tarejo v okolju. Temu je pripomoglo tudi dejstvo, da so bili na sestanku tudi župan Bojan Starman, podžupan Anton Oblak in nekateri občinski svetniki - pa tudi precej drugih občanov. Izvedeli smo, da se bo nadaljevala podpora vlade razvoju Žirov, saj je že odobreno 20 milijonov tolarjev (4 milijone za čiščenje odpadnih voda in 16 milijonov za ureditev infrastrukture v bodočem stanovanjskem naselju v Plastuhovi grapi).

Dr. Gantar je poudaril, da veliko pozornost posvečajo urejanju vodnega režima. Prioriteti sta zlasti obramba proti poplavam in

čiščenju voda. Tudi sistematičnemu ravnanju z odpadki bodo še naprej namenjali veliko pozornosti, saj podpirajo tako regionalne deponije, ob predhodnem ločevanju odpadkov. Pri tem naj bi se kompostiranje odvijalo v občinah - ločene odpadke bi zbirali v regijah.

V Sloveniji sta predvideni tudi dve sežigalnici odpadkov - ena od teh blizu Ljubljane, kamor bi se priključila tudi Gorenjska.

Za urejanje okolja je zelo pomembna ustrezna zakonodaja. Kot kaže, bo le-ta v prihodnje bolj naklonjena graditeljem, saj bi več pristojnosti imele občine. Lokacijskega dovoljenja ne bi bilo več treba, temveč le gradbeno. Cel postopek naj bi bil tudi bistveno bolj poenostavljen, kar pa ne bo tako enostavno, saj so mnogi ob dosednji praksi kar dobro zaslužili. Zato bo dobrodošla podpora občin in županov.

Oglasili so se tudi predstavniki občine Žiri: Bojan Starman, Tone Oblak in Franci More, ki je pri občinskem svetu zadolžen za okolje. Poudarili so, da so Žiri v zadnjem času veliko vlagale v zaščito vodnih virov, obnovo in tudi kanalizacijo, sploh v urejanje prostora za stanovanjsko gradnjo.

Tudi odlaganje odpadkov je že bolje urejeno, pri čemer bo treba še kaj narediti, da bo sortiranje odpadkov - kot je treba.

Razvila se je živahna razprava, v kateri so prisotni opozarjali na težave, ki jih imajo, do tega kaj pričakujejo od države, da bo uredila.

(nadaljevanje na 14. strani)

V cilju na krosu Dela v Velenju

Nekateri predsedniški kandidati so se predstavili tudi na Radiu Sora v Žireh; z leve: Franc Miklavčič in Marjan Poljšak, dr. Jože Bernik in Tone Peršak; na sliki manjka Marjan Cerar

Na volišču št. 103 v družbenem domu Partizan

(nadaljevanje s 13. strani)

V prihodnjem letu se nam že obeta tudi obnova dela ceste Trebija-Podgora, ki je sedaj poleg omenjenih razmer v Škofji Loki zelo nujne.

Žirovski predstavniki so se zavzeli tudi za to, da bi del denarja, ki ga je naša občina namenila za državno cesto, dobili vrnjena za druge komunalne namene.

Skratka, ugotovili smo, da bo za urejanje okolja v prihodnje namenjenega veliko denarja; po trditvah ministra – dvakrat toliko kot lani (1 milijarda Sit). Seveda pa je potreb toliko, da je stvar možno urejevati le postopoma – v več desetletjih. Potrebe Slovenije na tem področju presegajo sred-

stva, ki so, na primer, namenjena za gradnjo avtocest. Zanimiva pa je še ugotovitev dr. Gantarja, da se prav na področju okolja kaže, da znamo Slovenci drug drugemu kar dobro nagajati, zato naj bi v prihodnje pritožbeni postopek omejevali. Pri tem seveda moramo skrbeti, da bodo ljudje ustrezno zaščiteni.

Maks Lavrinc je prisotne na koncu seznanil z načrti vlade in parlamenta. Očitno je v pripravi in postopkih veliko zakonov, ki naj bi v prihodnje posodobili vse življenje. Ko bodo za nami take neumnosti kot je npr. zakon o lustraciji. Ali pa predvolilni čas, ki poraja veliko govorjenja, ki je za našo prihodnost nepomembno.

Praznika ne spreminjamo, grba ne sprejemamo

Referendum, ki je bil v Žireh hkrati s predsedniškimi volitvami, je pokazal, da je krajevni praznik 23. oktober (kot dan osvoboditve Žirov) zelo v zavesti Žirovcev, saj je za novopredlagani praznik (23. december – dan, ko smo v Žireh uvedli ulični sistem), glasovalo le 36,45 % volilcev.

Za predlagani grb je glasovalo 49,43 % volilcev. To pomeni, da je za sprejem zmanjkalo 17 glasov.

Ko razmišljam o teh rezultatih, menim, da je poleg že tradicionalnega praznika (23. oktobra), za katerega se je pred referendumom zavzemala tudi "Civilna iniciativa", kot dneva za katerega smo upravičeno lahko ponosni, na rezultat vplivalo tudi dokaj zapleteno in celo nerazumljivo vprašanje na glasovnici. To se je videlo tudi iz precejšnjega števila neveljavnih glasov (360).

N.P.

alpina

50 let športa in mode

Fotografije: Jožica Kacin, Neško Podobnik in Brigita Grošelj

Poslanec državnega zbora Maks Lavrinc, minister za okolje dr. Pavle Gantar in predstavnik LDS za Žiri Borut Istinič

Kolofon

«DELO ŽIVLJENJE» je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznogžnik, Jožica Kacin, Slavko Kristan, Jana Peternel, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Neško Podobnik – glavni in odgovorni urednik, foto: N. Podobnik. Naklada: 2.400 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj